

ועדה לפי סעיף 47(א) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979

י"א טבת, תש"פ
8 בינואר, 2020

בעניין:

פרופ' איתמר גרוטו, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, באמצעות בא כוחו עו"ד
ישראל וינברגר/ לילך מהודר, משרד התובעת הראשית, הלשכה המשפטית,
משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

- נגד -

ד"ר סלימאן אגבריה רופא שיניים מורשה באמצעות בא כוחו עוה"ד עמית חדד,
נועה מילשטיין ואביחי יוסף

הנקבל

דין וחשבון לפי סעיף 48 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979

1. הקובלנה

ביום ביום 26.8.2018 הגיש פרופ' איתמר גרוטו, המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות נגד ד"ר סלימאן אגבריה רופא שיניים מורשה (להלן- הנקבל), מכוח סעיף 45(1) ו-5(1) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש), התשל"ט-1979 (להלן- הפקודה או פקודת רופאי השיניים), קובלנה בגין הרשעת הנקבל בעבירות פליליות שלא על פי הפקודה והתנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים.

העבירות הפליליות בהן הורשע הנאשם ביום 1.2.2018 בבית המשפט המחוזי בירושלים בתיק 24228-05-17 על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון על פי כתב אישום מתוקן היו:
- קשירת קשר לביצוע פשע (צ"ל גם - או לעוון) לפי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז-1977;

- חברות להתאגדות אסורה לפי סעיפים 145(1)(א)-(ג) וסעיף 147 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בגין העבירות בהן הורשע הנקבל נגזרו עליו ביום 11.2.2018 עונשים אלה:
- מאסר למשך 89 ימים בניכוי ימי המעצר, כך שלא ישוב לרצות עונש של מאסר;
- ששה חודשי מאסר על תנאי;
- קנס בסך 150,000 ש" או עשרה חדשי מאסר תמורתם.

2. האירועים ברקע הקובלנה

ברקע הקובלנה עומדת הרשעתו של הנקבל לפי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, לפיו עבר עבירה לפי סעיפים 499 (קשר לפשע או לעוון) ו-145(א)-ו(ג) וכן 147 (חבר להתאגדות אסורה) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ההתאגדות האסורה שבה מדובר היא "התנועה האסלאמית" שהוכרזה ביום 15.11.15 כהתאחדות בלתי מותרת לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, ובהתאם להוראות חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 שנכנסו לתוקף ביום 1.11.16 היא הוגדרה ארגון טרור כמובנו על פי חוק זה ולפי דין.

טרם ההכרזה עסקה התנועה האסלאמית, שהנקבל היה פעיל בכיר בה, בפעולות צדקה שונות, גם באמצעות תאגידים שונים, והיא עמדה בקשר, בין היתר באמצעות הנקבל, עם מספר עמותות שמושכן בחו"ל, ושנהגו להעביר כספים רבים לישראל לצורך מימון פעילויותיה. בסמוך ולאחר ההכרזה המשיכו הנאשמים בכתב האישום בפעולות זהות במראה ובמהות לפעולות שנעשו טרם ההכרזה, לצורך המשך קיום פעילות התנועה האסלאמית, וזאת באמצעות עמותות אחרות, כאשר הנקבל, מעדכן, מנחה ומאשר פעולות שנעשו.

הפרויקטים שבוצעו במסגרת הפעילות לעיל מטעם התנועה האסלאמית היו בין היתר, מימון ורכישת מזון לשבירת צום ובעת חג הקורבן, רכישת ילקוטים ומכשירי כתיבה לילדי גנים ותלמידי בתי ספר, רכישת שמיכות וגופי חימום עבור משפחות, רכישת בגדי חורף לילדים, שיפוץ ובניית מסגדים, חלוקת מלגות לסטודנטים, הספקת עצי זית לצורך נטיעתם.

3. הועדה וההליך בפניה

הועדה קיימה שני דיונים, הראשון ביום 13.3.2019 (לאחר דחיית הדיון שנקבע למועד מוקדם יותר, לפי בקשת הנקבל שהוגשה בסמוך לה), והשני ביום 9.12.2019 כאשר בין שני הדיונים ניתנו שתי החלטות של הועדה, ובקביעת מועד הדיון השני התחשבה הועדה בנסיבות מיוחדות לעניין לוח הזמנים של באי כוח הנקבל.

בראשית דיון הראשון הודיע ב"כ הנקבל עו"ד עמית חדד, כי אין הוא מודה בעבירות המשמעותיות נשוא הקובלנה.

נוסף לכך אף טען עו"ד חדד כנגד הגשת הקובלנה בגין התנהגות שאינה הולמת רופא מכוח סעיף 45(1) לפקודה, כשלדבריו לא היה מקרה כלשהו שבו הוגשה קובלנה על פי סעיף זה במקרה של הרשעה פלילית, טען כי סעיף 45(5) אינו נותן סמכות להרשיע בגין כל עבירה פלילית ובמקרה הנדון לאור השתלשלות העניינים ודברים שנאמרו במהלך ההליך הפלילי על ידי ב"כ המדינה יש משום מניעות להגשת קובלנה והשתתפות אמצעי משמעת על הנקבל, וטען והוסיף, כי לא היה מקרה כלשהו בו צרפו לקובלנה בגין הרשעה בעבירה פלילית שלא על פי הפקודה, גם התנהגות שאינה הולמת רופא.

ב"כ הקובל באותו דיון, עו"ד וינברגר הודיע, שהוא עומד על הקובלנה כמו שהיא, טען כי ניתן לנקוט נגד רופא שיניים בהליכים משמעתיים בגין כמה סעיפי משנה של סעיף 45 לפקודה - בהתנהגות שאינה הולמת במקביל להאשמה בגין הרשעה בעבירה פלילית, כאשר במקרה

שבפנינו ההתנהגות שאינה הולמת רופא מתבססת על הודאת הנקבל בכתב האישום והרשעתו, והיא מצטרפת להאשמה לפי סעיף 45(5) לפקודה, שהאמור בו הוא המשך הרעיון של הדרישה בסעיף 6(א)(1) לפקודה, כי זכאי לקבל רישיון לריפוי שיניים מי שהוא אדם הגון, וכן טען, כי הסמכות להמליץ לשר אם רופא שיניים עבר עבירת משמעת היא של הועדה ולא של ב"כ המדינה בהליך הפלילי.

ביום 31.3.2019 נתנה הועדה החלטה המצ"ב שבה דחתה את טענות ב"כ הנקבל ומצאה, כי עבר עבירות משמעת, ובו ביום, בטרם הגיעה אליו החלטת הועדה, הגיש ב"כ הנקבל בקשה לביטול הקובלנה בשל אכיפה בררנית, שבה חזר למעשה על טענותיו בדיון הראשון. ביום 2.4.2019 בקשה הועדה מב"כ הנקבל להודיע אם הוא עומד על בקשתו, לאור החלטתה מיום 31.3.2019 לעיל, וב"כ הנקבל הודיע בתגובתו מיום 16.4.2019 כי הוא עומד על בקשתו.

לאחר קבלת תגובת ב"כ הקובל, החליטה הועדה בהחלטתה מיום 11.6.2019 המצ"ב גם היא, לדחות את הבקשה באומרה: "רוב האמור בבקשה שבפנינו נטען על ידי ב"כ הנקבל בעת הדיון, והחלטת הועדה מיום 31.3.2019 מתיחסת לטיעונים אלה, שיש להניח שלא היו נטענים שוב אילמלא הוגשה בקשה זו בטרם ראה ב"כ הנקבל את החלטתנו האמורה. הועדה אינה מוצאת לנכון לחזור על האמור בהחלטתה, וחוזרת ומפנה אליה את ב"כ הנקבל".

בדיון השני ביום 9.12.2019 ולאור השתלשלות לעיל, חזרה הועדה על החלטתה להמליץ, כי יש לראות במעשים שעשה הנקבל ובגינם הורשע בעבירות פליליות משום עבירות משמעת, ושמעה את טיעוני הצדדים לעניין אמצעי המשמעת.

עו"ד מהודר, ב"כ הקובל, ציינה את מטרות הדין המשמעתי ואמצעי המשמעת המתבקשים מכך, כפי שעולה מפסיקת בית המשפט העליון - שמירה על שמו הטוב, רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה ורפואת השיניים בכלל זה, ועל אמון הציבור במקצוע הרפואה וברופאים, ולהעביר מסר הרתעתי מפני מעשים המהווים עבירות משמעת, כאשר השיקול המרכזי הוא אינטרס הציבור והשיקולים הנוגעים לנקבל הספציפי משניים. עו"ד מהודר טענה, כי העבירות שביצע הנקבל הן חמורות, ובמסגרת התאגדות אסורה - היא התנועה האסלמית שהוכרזה כהתאגדות אסורה בשנת 2015 - פרטה את פעילותו ומעמדו החשוב בתנועה, וציינה, כי לעניין עבירת המשמעת אין צורך בקשר בין המעשים שעשה רופא השיניים לבין מקצועו. גב' מהודר הגישה לוועדה את צו הנשיא (בדימוס) זיילר מיום 4.6.2006 והמלצת הועדה בעניין עבירת משמעת קודמת של הנקבל, בגין עבירה פלילית בה הורשע בעבר בשל פעילותו - גם היא פעילות צדקה - טענה כי הנקבל חזר לסורו אך ציינה בהגינותה, כי המעשים נשוא הקובלנה הנוכחית היו בנסיבות חמורות פחות, שכן במקרה הקודם היו הפעולות קשורות לארגון החמאס, בסיוע לגורמים הקשורים לפעילות טרור כפי שכתב הנשיא זיילר בצו, הנקבל נדון למאסר וישב בכלא, ולכן גם התבקשה התליית רישיונו לצמיתות, אך הרישיון הותלה לשנתיים וחצי. כיום בגלל הנסיבות השונות מתבקשת התליה לתקופה קצרה יותר - של שנה, שהיא אמצעי המשמעת הראוי בגין חומרת העבירה, שהיא עבירת משמעת שניה, וזאת כדי להרתיע את הנקבל עצמו וציבור רופאי השיניים, לשמור על שם המקצוע ואמון הציבור בו.

עו"ד חדד, ב"כ הנקבל, טען כי התנועה האסלמית במהותה היא תנועת צדקה, שהיתה ארגון חוקי עד שנת 2015, שאז הוכרזה כבלתי מותרת ולא היתה טענה שעסקה בטרור; רק בשל הוראות מעבר, ולאחר שבוצעו העבירות שעבר הנקבל, תנועה בלתי מותרת נחשבת כארגון טרור. המעשים שבגינם הועמד הנקבל לדין היו בגדר עזרה לנזקקים, שצרכיהם לא נעלמו בגלל שינוי החוק. העונש על העבירות בגין הועמד הנקבל לדין הוא שנת מאסר, שהוא לטענת עו"ד חדד העונש המקובל בגין זוטי דברים, כדוגמת כותב, מצייר משרטט, חורט, על מקרקעין של זולתו שלא כדין, אין כמעט פרקטיקה מוכרת של העמדה לדין בשל התאגדות בלתי מותרת, ובמספר רב של מקרים שפורטו בפנינו והוגשו לנו על ידו, הוטלו אמצעי משמעת קלים יחסית בגין עבירות שונות חמורות יותר מזו בהן הורשע הנקבל, וכן איבחן את מקרהו של הנקבל מעניין ד"ר דוד שמיר שהיה במגע עם סוכן זר תמורת בצע כסף והביא דוגמאות למקרים בהם היתה התליה של שנה. לטענת עו"ד חדד יש לגבי הנקבל אכיפה בררנית גם לאור מקרהו של ד"ר מאלכ חטיב אשר הורשע בשנת 2016 בעבירות בטחוניות ולא הועמד לדין משמעת. עו"ד חדד הודה שיש משמעות לכך שהנקבל נמצא פעם שניה בהליך משמעת, אך ציין שמדובר בפרויקט צדקה, פרויקט ראוי, שהמסגרת המשפטית היא זו שאסרה אותו, ולא במעשים אסורים כמו גניבה או אינוס, ובהבדל מן המקרה הקודם בו הורשע, כשהיה מדובר בפעולות צדקה במסגרת החמאס. לדבריו התנהלותו של הנקבל השתנתה שינוי דרמטי מאז שנת 2018, ומאז פעולות הצדקה מתואמות עם משרד הבטחון באמצעות בא כוחו. לאור קולת העבירות בהן הורשע הנקבל והתקדימים במקרים חמורים בהרבה, ולאור הזמן שחלף מאז העבירה הקודמת, בקש עו"ד חדד, כי אמצעי המשמעת שיומלץ לא יהיה התליה, ובכל מקרה לא יסטה מהמקובל במקרים אחרים. הנקבל, ד"ר אגבריה, עצמו הוסיף כי כל הפעולות בהן מדובר הן פעולות צדקה, כשהעזרה שנתן לעמותה החוקית היתה כללית, והוא הואשם בניחול הפעולות בשל לחץ שהופעל על חברי העמותה, והוא ממשיך גם בימים אלה בפעולות צדקה והתנדבות.

4. החלטת הועדה

כנגד הנקבל, שהוא מורשה לריפוי שיניים כמשמעותו בפקודה, הוגשה מכוח סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים, קובלנה של המנהל (פרופ' איתמר גרוטו, המשנה למנכ"ל) לפיה הנקבל "נהג בדרך שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים" כאמור בסעיף 45(1), ו"הורשע בעבירה פלילית שלא לפי פקודה זו" כאמור בסעיף 45(5) לפקודה.

בהחלטתנו מיום 31.3.2019 שצורפה לעיל לדין וחשבון זה, התיחסנו בפירוט לעמדתו של הנקבל כלפי המיוחס לו בהליך שבפנינו, כולל לטענותיו בדבר אכיפה בררנית ומניעות, ולמען הסדר הטוב נחזור בקצרה על חלק מהאמור בהחלטתנו.

הנקבל, מורשה לריפוי שיניים, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות פליליות שלא על פי הפקודה כפי שפורט לעיל, ועל כן אין מחלוקת כי הוא בא בגדרה של ההוראה בסעיף 45(5) לפקודה, שבה הוראה מיוחדת שנקבעה בדין לגבי רופאי שיניים ורופאים כאחד, לפיה הרשעה בפלילים כשלעצמה מהווה עבירת משמעת, ומאפשרת לשר לנקוט באמצעי משמעת מכוח פקודת רופאי השיניים ופקודת הרופאים (נוסח חדש) התשל"ז-1976 (להלן -פקודת הרופאים). לעניין זה אין מדובר בעבירות שיש עמן קלון (בהבדל,

למשל, מהתליה או הגבלה זמניים של רישיון לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים או בעבירת משמעת כאמור בתקנה 15(4) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981 לעניין מורשים לעסוק בסיעוד).

למעשיו של הנקבל יוחסה בקובלנה גם התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים לעניין ההוראה שבסעיף 45(1), וכפי שפרטנו בהחלטתנו לעיל, "אין מניעה, שמעשה פלוני ייכנס לגדרם של שני הסעיפים הקטנים כאחד. מעשה המשמש נושא להרשעה בפלילים, עשוי להוות - באופן עצמאי ובלתי תלוי בהרשעה - התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה" (ע"א 224/79 דימנט נ. שר הבריאות (פ"ד לה) (2) עמ' 424 המתייחס לרופאים שלעניין זה דין שווה להם ולרופאי שיניים ומקצועות רפואיים אחרים).

וכפי שנאמר שם "...אין האמור בסעיף 41(1) לפקודה מתייחס רק לעיסוקו של הרופא במקצועו, וכי גם התנהגות פסולה או בלתי מוסרית בתחומים אחרים עשויה, במקרים מסוימים, להחשב להתנהגות שאינה הולמת רופא מורשה.... המילים "הוא אדם הגון" שאובות מן הביטוי האנגלי "he is of good character" והן אינן מצביעות בהכרח על זיקה לעיסוק ברפואה. ולכן ברור, שהכוונה היא לתכונות אופי כלליות, המצביעות על הגינות מקובלת בין הבריות. אינני מעלה על הדעת, שנדרשות תכונות אופי מסוימות מרופא מתחיל, שאינן נדרשות מרופא מורשה... מן האמור לעיל עולה, כי המונח "התנהגות שאינה הולמת" בפקודה שלנו אינו מוגבל לתחום הצר של העיסוק המקצועי, אלא כולל גם התנהגות בלתי מוסרית, שאינה יאה לעוסק ברפואה."

וכן כפי שאמר הנשיא שמגר בבג"צ 377/80 ד"ר תמים עיראקי נ. שר הבריאות (פ"ד לה) (1) 650 לעניין התנאי המוקדם של "אדם הגון" הזכאי לקבל רישיון לעסוק ברפואה כאמור סעיף 4(א)(1) לפקודת הרופאים (הזהה לסעיף 6(א)(1) לפקודת רופאי השיניים), מונח שבית המשפט התייחס אליו לעניין התנהגות שאינה הולמת בעניין דימנט לעיל: "משמעותו של מונח זה נבחנת לאור אופי העיסוק בו מדובר בפקודה הנ"ל, יעודו ואמות המידה הנדרשות ממי שפועל בתחום. אין צורך להרבות במילים כדי להצביע על כך שיש זיקה ישירה בין ההגינות של רופא כמשמעותה לצורכי סעיף 4(א)(1) הנ"ל לבין ההשתייכות אל ארגון מן הסוג אליו הצטרף העותר" (שהורשע בעבירה של חברות בהתאחדות אסורה - עא).

אין ספק, איפוא, כי מעשיו של הנקבל, נשוא ההליך הפלילי וההליך המשמעתי שבפנינו, שכדברי בית המשפט המחוזי בגזר דינו של הנקבל, "אינם פשוטים וראויים לגינוי", הם בגדר התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים כאמור בסעיף 41(1) לפקודת רופאי השיניים.

לפיכך לאור האמור לעיל, מצאנו, כי הנקבל עבר עבירות משמעת הן מכוח סעיף 45(5) לפקודת רופאי השיניים בגין הרשעתו בעבירות פליליות שלא על פי הפקודה, וגם התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים מכוח סעיף 45(1) לפקודה.

למעלה מן הצורך נציין, בהתייחס לטענה בדבר אכיפה בררנית שהעלה ב"כ הנקבל אגב טיעונו לעניין אמצעי המשמעת, משום שלא הוגשה לדבריו קובלנה נגד רופא השיניים ד"ר מאלכ ח'טיב, שהורשע בעבירות לפי חוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005, חוק הכניסה לישראל, התש"י-1952 ופקודת מס הכנסה, כי לא ידוע לנו אם אכן לא הוגשה קובלנה, יתכן

שהוגשה, מה גם שיתכן שקובלנה נגדו תוגש בעתיד, ועל כן איננו רואים גם בכך בסיס לטענה בדבר אכיפה בררנית.

אין חולק, כי השיקול המרכזי של הדין המשמעותי לפי פקודת רופאי השיניים כמו פקודת הרופאים, הוא הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים, כולל חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהשנות מעשיו של הרופא וההרתעה הכללית, אך בצד אלה יש להביא בחשבון את נסיבותיו האישיות המיוחדות של הרופא, כפי שנאמר בפסק הדין בעניינו של סבין (ע"א 50/91). וכפי שכתבה השופטת פרוקצ'יה בעניין ירדנה שרתוק (עש"מ 7635/05) (אמנם לעניין הדין המשמעותי של שירות הציבורי בכלל, אך הדברים יפים גם לעניין הדין המשמעותי של מקצועות הרפואה): "אמצעי המשמעת ככלל, נועדו להגן על תפקודו של השירות הציבורי ועל אמון הציבור בו. תכליתם לשמש מסר, אשר יבטא את הנורמות הראויות להתנהגותם של עובדי ציבור, וכן מסר של הרתעה הן לעובד הציבור שכשל, והן לכלל עובדי הציבור הנדרשים לעמוד בסטנדרט גבוה של אתיקה ומשמעת. עם זאת, התכלית המערכתית הכללית של הדין המשמעותי אינה עומדת לעצמה, ולעולם יש לשקול בצידה גם את ההיבט האישי והאנושי הקשור בנאשם ובנסיבות חייו. בהקשר האינדיבידואלי נשקלים, בין היתר, עוצמת הסטייה בהתנהגותו של העובד מול תרומתו לשירות הציבורי, מצבו האישי והנסיבות שהביאו לביצוע העבירה..."

השאלה שלפתחנו כעת היא, איפוא, מהו אמצעי המשמעת שראוי להשית על הנקבל בגין עבירות המשמעת לעיל.

אין מחלוקת כי הנושאים בהם עסק הנקבל, הפרויקטים נשוא כתב האישום המתוקן שפורטו בו באריכות, היו לא היו אסורים באופיים, נהפוך הוא, ברובם מדובר במעשי צדקה, סיוע לנזקקים (רכישת שמיכות וגופי חימום, חלוקת ארוחות בחג הקורבן וצום הרמאדאן, חלוקת מכשירי כתיבה וילקוטים, סלי מזון, בגדי חורף, הסעת מתפללים מוגבלים כמו גם שיפוץ מסגדים).

לא זו אף זו. בהבדל מן המקרה נשוא הרשעתו הקודמת של הנקבל בפלילים, שבגינה הועמד לדין משמעותי בשנת 2005 (המלצת הועדה בדין וחשבון מיום 8.5.2006 וצו של הנשיא (בדימוס) זיילר מיום 4.6.2006; ראו להלן), לא מדובר בסיוע לגורמים הקשורים לפעילות טרור.

גם פעילותו של הנקבל כדמות ציבורית המהווה דוגמא לנתינה לזולת ולנזקקים בפרט, עומדת לנגד עינינו.

יחד עם זאת לא נוכל להתעלם מכך שיש בעברו של הנקבל כאמור לעיל עבירה משמעותית משמעותית. גם היא בעקבות הרשעתו של הנקבל בעבירה פלילית שלא על פי הפקודה, גם היא נוגעת לקבלת כספי תמיכות מארגונים וגופים בחו"ל לפעילויות הומניטריות. אלא ששם, כדברי הנשיא (בדימוס) זיילר בצו מיום 4.6.2006, "מוסדות ובודדים ניצלו כסות הומניטרית כדי לסייע לגורמים הקשורים מי יותר מי פחות, בפעילות טרור או עם פעילי טרור", כאשר הנקבל לא קיים התחייבויות שלקח על עצמו על פי צו אלוף הפיקוד (שכאמור בצו של השופט

זיילר, צווי האלופ התבסס על מעורבות בגיוס והעברה של כספים מארגונים מחו"ל הקשורים עם החמאס והכספים שהועברו שימשו בין השאר את אנשי החמאס, ועמותה שהנקבל הקים בין היתר העסיקה בעקיפין גופים ועובדים הקשורים או מזוהים עם ארגון טרור. ואכן שם נגזר דינו של הנקבל בהליך הפלילי לעונש מאסר של חמש וחצי שנים, מתוכם שנתיים וחצי לריצוי בפועל, ואמצעי המשמעת שהוטל עליו היה התליית רישיונו לשנתיים וחצי. התרשמנו אמנם שהפעם הפנים הנקבל את הבעיות בהתנהגותו שהיתה נשוא שני ההליכים המשמעתיים (והפליליים) נגדו ולא יחזור על מעשיו פעם נוספת, גם לאור התיאום והליווי של בא כוחו בכל הנוגע לפעולות הצדקה מאז ההליך נשוא הקובלנה, אך לא נוכל להתעלם מעברו המשמעת.

בנסיבות אלה לא ניתן להסתפק באמצעי משמעת הפחות מהתליית רישיונו של הנקבל, ולאור האמור לעיל תקופת המתאימה היא של ששה חדשים.

ועם זאת, לא נוכל להתעלם מכך שבגין אותן נסיבות שהיוו את הרקע לביצוע העבירות המשמעתיות נשוא הקובלנה נמנע מהנקבל לעסוק במקצועו לפחות 89 ימים, הם ימי המאסר שנגזרו עליו (בניכוי ימי מעצרו).

אמנם המניעות כאמור היתה בשל הליך הפלילי, שבו הורשע הנקבל בסופו של דבר ובשל כך גם הועמד לדין משמעת וזה נשוא קובלנה זו, אך אין בכך כדי למנוע התחשבות בתקופה זו בחישוב תקופת ההתליה בהליך משמעת זה, על פי הגיון הדברים במקרים שלהלן - החלטתו של כב' השופט (בדימוס) סטרשנוב בעניין האח ראדי קבלן בתיק 28-13 לפיה ניתן להתחשב בתקופת השעיה שהוטלה באותו עניין למרות שמדובר בשתי ערכאות שונות ואף ברשויות שונות; החלטה 21-14 בעניין ד"ר מייסון שם נלקח בחשבון בחישוב תקופת התליה הזמן בו נמנע מרופא לעסוק במקצועו (אף שעסק בתפקיד מנהלי-רפואי); וכן ברוח דומה, החלטה 14-14 בעניין ד"ר סוחמן בה נלקח בחשבון לעניין קביעת אמצעי משמעת של התליה כי הנקבל לא הועסק מספר שנים במקצועו, והחלטה בעניינו של ד"ר מיגל פרצ'וק.

לאור כל האמור לעיל, אנו ממליצים לכב' השר לקבוע, כי הנקבל ד"ר סלימאן אגבריה עבר עבירות משמעת בכך שהורשע בעבירות פליליות שלא על פי הפקודה כאמור בסעיף 45(5) לפקודת רופאי השיניים והתנהג התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים כאמור בסעיף 45(1) לפקודת רופאי השיניים, וממליצים להטיל עליו אמצעי משמעת של התליית רישיונו לששה חדשים בניכוי 89 ימים, כך שבפועל יותלה רישיונו לשלשה חדשים ויום.

ד"ר אבי פישמן נציג ההסתדרות רופאי השיניים בישראל	ד"ר דן דקל יו"ר	עיריית אלטשולר, עו"ד נציגת היועץ המשפטי לממשלה
--	--------------------	--

ד"ר סלימאן אגבריה רופא שיניים – דין וחשבון